

tænke mig, at man paa det løse har forlangt Penge til Arbejder uden i nogen Maade at have gennemarbejdet Spørgsmaalet. Endelig til den sidste Bemærkning af den højtærede Minister om, at Finansministeren havde erklæret, at han var villig til at laane Kommunerne Penge, men forlangte samme Rente, som Staten giver for sine Penge, og forlangte kortere Tilbagebetalingsfrist, skal jeg sige, at det er jo et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles. Det er muligt, at det allerede kan være til Gavn for de paagældende Kommuner, og i den Henseende er der altsaa et lille Lysspunkt.

Jeg vil som Resultat af mine Udtalelser her udtale det Haab, at de Indvendinger, som ere gjorte mod Forslaget, ikke skulle betyde, at man her ikke ønsker at løse disse Spørgsmaal, men at det maa lykkes os, naar vi komme sammen igen umiddelbart efter Juleferien, at faa disse Forslag gennemarbejdede og bragte ud i Livet, og i den Henseende kan den ærede Regering maaske hjælpe os ved at skaffe Oplysninger i Mellemtiden om, hvorvidt det forholder sig rigtigt, som jeg har tilladt mig at oplyse, at der er ekstraordinær Arbejdsløshed. Kommer man til det Resultat, vil jeg haabe, at man ogsaa kommer til det Resultat, at der er Anledning til at foretage noget for at afhjælpe Nøden.

Formanden: Jeg tror, det vil være muligt at faa Forhandlingerne bragte til Ende allerede nu, og jeg giver derfor Ordet til den fungerende Indenrigsminister.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): I Betragtning af, at Klokkeren er lidt over 4, kommer man vistnok til at undlade at drøfte Spørgsmaalet om den Dampfærge, som Regeringen har besluttet ikke at lave ved sine egne Kræfter. Jeg skal derfor lade den Dampfærge sejle ganske rolig. I øvrigt har jeg kun nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem. Jeg ser ikke, han har fremdraget noget væsentlig nyt, som vi ikke allerede have hørt i det foregaaende Foredrag eller ved tidligere Lejligheder. Ved at læse Københavns Kommunes Regnskab kan jeg ikke sige, jeg har faaet noget særligt Indtryk af, at der særlig i Anledning af Arbejdsløshed er sat Arbejder i Gang, og Københavns Kommune vil jo uden at spørge Rigsdagen derom være i Stand til at sætte en meget stor Række Arbejder i Gang, den vil være i Stand til at anvende af sine Laan med Indenrigsministeriets

Samtykke til Arbejder, der ere af den Art, at de netop rettest bør afholdes ved Hjælp af Laan. Det mærkelige er, at saa snart man kommer til at tale om Kommunen, siger det ærede Medlem: Hus forbi! saa snart det drejer sig om at stille Krav, siger han og hans Meningsfæller: Luk Statskassen op! Jeg sagde, at det var underligt, at man ikke i en Kommune, hvor der er Arbejdsløshed, havde forsøgt sig i den Retning, hvori Lovforslaget peger, men det ærede Medlem taler om noget helt andet, om et Forsøg i Svejts paa at oprette Arbejdsløshedsforsikring. Det er noget ganske andet end det, der er foreslaaet her. Hvis det, der her er foreslaaet, kan lade sig praktisere, hvorfor kunne saa de paagældende Kommuner, hvor der er Arbejdsløshed, ikke selv søge at praktisere det? Jeg synes, det ærede Medlem skulde først forsøge i de Kommunalbestyrelser, hvor han og hans Meningsfæller have Indflydelse, om ikke denne Indflydelse skulde være stor nok til at opfylde en Opgave, som nærmest ligger for Kommunerne. Jeg udtalte, at det kun drejer sig om enkelte Kommuner, og det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, naar han mener, at jeg dermed vilde sige, at der kun i enkelte Kommuner boede Medlemmer af Fagforeninger. Det, jeg har villet sige, er kun, at der i enkelte Kommuner er Arbejdsløshed, saaledes at der kun i disse enkelte Kommuner vilde blive Spørgsmaal om Udbetaling til Medlemmer af disse Fagforeninger. Det er altsaa den ene Række af de Ensighededer, der er i Forslaget. Naar det ærede Medlem ankede over, at jeg havde udtalt, at Fagforeningerne vare en politisk Organisation, vilde jeg sige, at jeg havde min Visdom fra Bladet „Socialdemokraten“s Referater af Fagforeningernes Aarsmøder eller Kongresser, eller hvad de nu hedde.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

A. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.